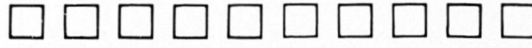

Editorial

Amb la present entrega PISSARRA ha volgut fer una aproximació als C.E.P.s (Centres de Professors). Però amb tota la modèstia i consciència de les nostres possibilitats, una aproximació més que una valoració crítica. Per això darrer encara és una mica prest.

I si el número se titula *Cap al C.E.P.* no és casual. Les intencions del M.E.C. en el Decret de creació dels C.E.P.s són que tots els professors vegin aquests Centres com a cosa seva, pròpia, de tots els docents. Un lloc de reunió i treball, d'intercanvi d'idees i experiències, i que faciliti la tasca de tots els professionals redundants en el seu perfeccionament i en la consegüent millora de la qualitat de l'ensenyança.

Es a dir, el que se preten des d'ara és aconseguir que el nostre esforç per estar al dia sia una mica més col·lectiu que no individual (sense excloure, per descomptat, les aportacions i experiències de cadascú dins la seva classe); que el reciclatge i actualització es faci d'una manera més continuada i homogènea, a la llarga més sistemàtica.

Per això, podem dir que *Cap al C.E.P.* anam tots. O al manco que *Cap al C.E.P.* ens volen dur a tots. La qual cosa està bé si s'enten bé.

El que és cert és que el M.E.C. s'arrisca prou, segons l'orientació que vulgui donar al aquests Centres. Com també ens arriscam nosaltres amb l'utilització que en fem d'ells.

Quan ja tenim en les nostres mans l'esborrany del que serà l'Estatut del Professorat no Universitari, contemplant amb cert esglai que l'anomenada "Carrera docent" corre el risc de tenir-se més de la primera (carrera) que de la segona (docent). La qual cosa ens fa pensar si el M.E.C. no ha donat el "tro" de sortida cap a una autèntica carrera de "meritítis", i "perfeccionament del currículum" que no professional. I en aquesta situació els C.E.P.s en poden ser uns subjectes passius. Es a dir el M.E.C. pot permetre que els C.E.P.s

se converteixin en unes oficines burocràtiques d'expedició de títols i/o certificats que ens acreditin formalment que ens estam perfeccionant. I el professors podem caure en la trampa d'anar a obtenir uns "mèrits" més pel nostre "futur curricular" abans que acomplir l'objectiu immediatament anterior el perfeccionament "per se", el medi s'haurà convertit en finalitat.

D'altra banda, això que acabam d'apuntar pot provocar unes tensions i lluites, insospitades a hores d'ara, entre certes entitats per a col·locar en els òrgans decisoris d'els C.E.P.s a persones en funció de l'amiguisme i no de la competència. Com també pot motivar que la futura carrera docent quedi reduïda a una valoració de la quantitat més que de la qualitat.

Les primeres passes ja s'han donat. Que les coses segueixin ara un camí o l'altre depèn de l'Administració i de tots nosaltres.

L'Administració té en les seves mans la possibilitat que els C.E.P.s no se burocratitzin i acabin essent les perilloses fàbriques d'expedició de...

Els professors tenim el deure d'exigir que no sia el camí equivocant el que s'escolleixi; i tenim el dret, i deure, de veure els Centres com una cosa nostra; com uns llocs on anam a col·laborar amb nosaltres mateixos, solidàriament.

Ens hem de felicitar per ara, maldament que és prest per això, de les programacions d'activitats que van fent els Centres de Professors: organització de cursos, creació i/o fomentament de grups de treballs, subvenció d'experiències i investigacions... Es el camí adequat a seguir.

Hem de demanar al M.E.C. un major esforç en la dotació de pressupostos pels C.E.P.s, i la creació progressiva de més Centres per no caure en la massificació inconvenient. O en l'absurda situació que s'ofereixin places de professors col·laboradors del C.E.P. en distintes matèries, i que més endavant el M.E.C. no pugui alliberar -tal i com és de compromís- al professor que obtengui la plaça, de les hores de classe mínimes a les quals el propi M.E.C. s'hi havia compromès.

També és precís que se creïn els Consells Assesors del C.E.P. amb caràcter definitiu immediatament. D'aquesta manera el Ministeri podrà superar les reticències creades a amples sectors professionals, en quan a improvisació en el Decret de creació dels C.E.P.s, i en el sistema d'anomenament provisional dels Directors. I aquests darrers no es trobaran tan desassistits ni tan carregats de responsabilitats que no les són pròpies.

llibres
en català

CARRER RUBÍ, 5
TEL. 21 38 21
PALMA

PISSARRA
Febrer, 86
nº 37

Revista periòdica de l'ensenyança de les Illes
Edita:
Sindicat de Treballadors de l'Ensenyança de les Illes (STEDI)
Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats de les Illes

Producció: Prens Universitaria

La revista no s'identifica necessàriament amb els articles que van signats.

Portada: A. Bernabé.

Imprimeix: Gráficas Terrasa
Dep. Legal: PM 533-1979